

M. og C. Hansen, 023 »Aalborg«, mellemdistancemestre i Sektion 54:

»Brødrene Sprint« tager titlen

I Sektion 54 blev det i den hengangne sæson et - eller rettere to nye navne, der tog sig af mesterskabet på mellemdistancen. Slagfællesskabet M. og C. Hansen, bestående af brødrene Martin og Christian, endte nemlig øverst på skamlen efter et drabeligt og tæt opgør med Erik Nielsen, 053. Inden sidste flyvning var Martin og Christian en lille smule bagefter, men efter Soltau-weekenden var rollerne byttet om, så det endte med et forspring på ni point.

Udover mesterskabet blev det i år til en enkelt sektionsvinder, så slaget nu har haft fire i alt. To gange blev man nummer 2, kun slået af Erik Nielsen, 053's superhan 077-00-542, der blev Danmarks bedste esdue i sæsonen. - Lidt træls at den lige skulle være i vores sektion, konstaterer Martin og Christian.

Unge veteraner

Trods en forholdsvis ringe alder - i hvert fald i vores sport - har Martin og Christian været med i sporten længe. De første duer fik de i 1985, men i perioden, hvor begge gik på handelsskole og gymnasiet, kom der andre »interesser« ind i billedet, så duerne var der ikke længere tid til. Til gengæld kom der kæreste og kone til.

Det var først, da de genoptog sporten i 1995, at der for alvor kom skred i tingene, og de gode resultater begyndte at melde sig. I 1998 blev slaget placeret som nummer 28 til det samlede DM Sport, og det mener brødrene Hansen selv, med et glimt i øjet, var et tegn på talent, idet de gode resultater kom fra Danmarks vel nok dårligste dueslag. Det var fugtigt, utæt og levede absolut ikke op til de krav, man ellers kan læse i artiklerne om mestrene.

Et alternativt "holdbillede", Martin stående og Christian siddende. De to har ofte undret sig over, at de fleste mestre ser så alvorlige ud, at man skulle tro, det var en straf at vinde et mesterskab.

Slaget er siden blevet skiftet ud, så der nu flyves fra et »rigtigt« dueslag, der minder en del om de forhold, man ser andre steder.

»Brødrene Sprint«

Martin og Christian fik i sæsonen 2000 tilnavnet »Brødrene Sprint«. Det skyldes naturligvis nogle gode resultater på indlandsflyvningerne, men der ligger en længere og meget god historie bag:

I påsken 1999 havde Martin og Christian fået lokket deres bedre halvdele med til Belgien.

Nogen kunne kigge på duer, og andre kunne få nogle andre kulturelle oplevelser. Der var planlagt besøg hos en duemand, og der udover ville man til Lier og opleve det berømte duemarked.

Nu gik det hverken værre eller bedre end, at det planlagte besøg gik i vasken og duemarkedet i Lier var aflyst på grund af påsken. Gode råd var dyre, for man kører jo ikke 2000 kilometer uden at se på duer! Heldet var med Martin og Christian, og de fandt et klubhus, hvor der blev indleveret duer til Vitessen. Her faldt de i »snak« med de lokale

Tekst og foto:
Brian Dalsgaard

og fik en aftale i stand, så de kunne komme ud og se duerne komme hjem næste formiddag. - »Snak« er jo nok så meget sagt, men vi kommunikerede i en blanding af dansk, flamsk, tysk og engelsk, tilsat lidt kropssprog, fortæller Martin.

Næste formiddag klokken 9.00 var man ude ved den lokale mester, der dagen forinden en smule modstræbende havde indvilget i at få besøg.

- Det viste sig, at han havde troet, vi var tyskere, og så ville han ikke have noget med os at gøre. Nu blev det i stedet en rigtig hyggelig dag, og inden vi tog hjem, havde vi købt tre duer. Det var blandt andet disse duer, der gjorde det godt på indlandsflyvninger og dermed gav os tilnavnet »Brødrene Sprint«, siger Martin.

Blandet afstamning

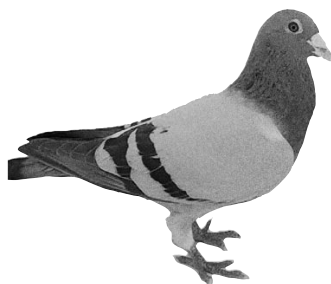
Hos Martin og Christian tillægges stamnavne ikke den store værdi. Det er duer af en noget blandet afstamning, der går på slaget, uden at det skal forstås sådan, at der er rod i avlsprogrammet. Det er der bestemt ikke.

Slaget har to ældre stamhaner. Den ene er 023-88-1169 af Desmet-Mathijs afstamning. Denne han er fra Leif Laursen, 074. Selv om 1169 med sine 13 år er ved at være i pensionsalderen, avler han stadig og får i hvert fald endnu en sæson i avls-slaget. Christian »forelskede« sig i øvrigt i 1169 allerede, medens han fløj for Leif, men først i 1995 fik man lov at få ham med hjem til slaget på Birke Allé.

Den anden stamhan er 022-91-783, som man fik af Jess Christensen for en Gl. Dansk. »Gammel Dansk gør godt«, lyder reklamesloganet, og det har vist sig at holde stik. Der har i hvert fald vist sig at være held ved 783. Efter begge de to stamhaner er der sat sønner i avls-slaget, så man kan arbejde videre med en familie, man kender.

023-00-534. Barnebarn af 1169, sektionvinder Soltau den 7/7.

023-88-1169. "Den blå han" og Desmet-Mathijs stamhan.

023-99-475. Søn af 1169. Placeringer: 2, 3, 5 og 15 osv.

Flere af duerne stammer i øvrigt fra Leif og Jess, der har været flinke til at hjælpe Hansen og Hansen i gang.

Ud over duer fra disse slag er det duer fra Svend E. Andersen, 188, Vagn Rasmussen, 077, Henrik Skov, 023, L. og M. Sørensen, 023, samt de før nævnte belgiere, der er grundlaget for mesterskabet.

For ikke at blive tabt i konkurrencen om mesterskaberne de kommende år har Martin og Christian hele tiden øjne og ører åbne med henblik på fornyelse til avlsslaget, der består af ti par. De vil gerne gøre tingene lidt anderledes end andre, så derfor har de fundet et slag i Holland via internettet, der har haft fremragende resultater, fortæller de. Slaget er brødrene Koehoorn, der har duer fra de Klak og van Loon. Det er noget, som de virkelig tror på, men tiden vil vise, om det er duer, der også kan gøre sig gældende på danske breddegrader.

Ingen træning

Det er løgn at sige, at der slet ikke trænes hos Martin og Christian Hansen, for duerne har jo ofte mulighed for at træne rundt omkring slaget. De har simpelthen ikke tid til at køre med duerne, selv om det sikkert ville være gavnligt, fortæller de. Det længste, der blev trænet privat i 2001, var fra Sønderup, hvilket vil sige cirka 25 kilometer.

Slaget ligger lidt indelukket i forældrenes baghave.

Hos Martin og Christian Hansen flyves duerne efter det totale system. Resultaterne viser sig dog primært hos hannerne, og det er egentligt ganske naturligt, for det er nok hannerne, der ubevidst får den bedste pasning, mener de. Hvem gør ikke først rent ved sine hanner og bruger mest tid på at stå og observere på dem frem for hunnerne. Det er nok også hannerne, der lige får en ekstra godbid, eller som der lige bliver brugt fem minutter ekstra på, hvis tiden er knap. Så må man vel også forvente de bedste resultater fra disse.

Hunnernes manglende resultater er dog en problemstilling, man er meget opmærksom på. To gange Hansen ved også nogenlunde, hvad der skal til for at

få forbedret resultaterne med hunnerne: Mere motivation. Årets eneste sektionsvinder var nemlig en hun, som der i løbet af ugen var blevet gjort lidt ekstra ud af. Hun viste gode formtegn, blev trænet på to korte ture og havde en mage at komme hjem til. At det hjalp, viste hun ved at blive vinder i sektionen med et forspring på 50 meter i minuttet ned til nummer 3. Nummer 2 i sektionen var kun én meter i minuttet efter. Mon ikke de har fulgtes ad næsten til det sidste?

Selv om det er hannerne, der viser de gode resultater, gøres der ikke noget specielt for at motivere disse inden afsendelse til mellemdistancen. Hunnerne vises ikke inden afsendelse, og det system virker åbenbart fint på hannerne.

Nervemedicin og betydningen af fodringen

For Martin og Christian er fodringen noget af det vigtigste. Der bruges megen tid på at finde ud af, hvad der er rigtigt, og hvad man kan forbedre. Udenfor sæsonen standfodres med fældefoder. Dette kunne man godt tro ville resultere i nogle fede og utrimmede duer i vinterhalvåret, men det er ikke tilfældet. Under tegnede kunne ved selvsyn konstatere, at duerne nok var godt i stand, men absolut ikke overvægtige.

I år 2001 var fodringen af flyveduerne noget anderledes end tidligere. Fra hjemkomst lørdag og frem til onsdag morgen blev flyveduerne kun fodret med diætfoder som standfoder. Først onsdag aften blev der blandet flyvefoder i for at holde duerne lette.

Frem til uge 27 praktiserede man den måde at fodre på, men så fik det også ende. Flyvningerne denne weekend blev nemlig hårde og langsomme, hvilket ikke passede til duerne fra Hansen og Hansen. De kom uhjælpeligt bagefter, men det blev der rådet bod på med det samme. Foder-systemet gik nærmest fra den ene yderlighed til den anden, så det nu blev fuldt trug med enkemandsblanding hele ugen, så man var sikker på, at duerne var »tanket« helt op. Det hjalp, og resultaterne blev bedre allerede den efterfølgende weekend. Resten af sæsonen fulgte fodringen dette mønster.

At betegne Christian Hansen som værende psykisk uligevægtig og lige til lykkepiller vil være grebet ud af den blå luft, men han indrømmer gerne, at duerne i flyvesæsonen får en masse af den nervemedicin, han nok selv skulle have taget.

- Hvis jeg blot fornemmer den mindste uregelmæssighed eller synes, at duerne opfører sig mis-

Dan 023-99-0461 a
"Screwdriver"
25/5 Neumünster 11/702d
04/6 Itzehoe 4/481d
23/6 Lübeck 2/442d
21/7 Altona 10/472d
04/8 Soltau 5/289d

Dan 023-97-1288 a
09/6 Bremen 10/353d

**Mellemdistance
Mesterskabet 2001
Sektion 54**

Dan 023-00-0534 u
Sektionsvinder
07/7 Soltau 1/393d

Dan 023-99-0451 a
"Vagn"
04/8 Soltau II 13/231d

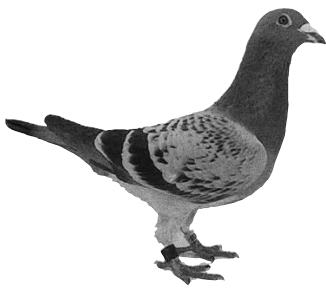
Dan 023-99-0475 a
09/6 Neumünster 2/449d
01/7 Altona 5/500d

Belge 98-6551536 a
"Danny"
14/7 Lüneburg 53/359d

**Ejer:
M & C Hansen
Dan 023 "Aalborg"**

Foto: Tonni Christensen

Mesterholdet 2001.

023-99-461. "Vagn". Foræring fra Vagn Rasmussen, 077. Pacerin-ger 11, 13, 13, 36, 43 og 49 osv.

Belge 99-3247. Import fra Belgien. Placeringer: 1, 2, 12, 26, 43 og 45 osv.

tænkeligt, får de en kur mod det, jeg nu tror er galt, siger Christian lidt grinende og fortsætter: - Martin er derimod lidt mere rolig og trækker lidt den anden vej. - Når duerne kommer godt hjem om lørdagen, er de jo ikke på vej til at blive syge, men når man som os er to, er vi jo nødt til at gå på kompromis ind i mellem.

»Nervemedicinen« består af kure hver anden uge mod gul knop og modsatte uger til rensning af luftvejene. Dertil kommer brug af flere forskellige naturprodukter til forebyggelse af sygdomme. Der bruges blandt

andet næsedråber, der renser luftvejene, og tre dage i ugen gives enten æbleeddike eller ropab, der også virker forebyggende. Dermed skulle det værste risici for smitte af duerne være ryddet af vejen, og Christian kan sove roligt om natten.

Som en udløber af angsten for især luftvejssygdomme skal det nævnes, at man har planer om at ændre på udluftningen i slaget til den kommende sæson. Brødrene havde en fornemmelse af, at deres duer flere gange var lige ved at redde sig nogle luftvejsinfektioner, og da der i slaget er udluftning lige over rederne, så duerne let kommer til at sidde i træk, vil man ændre dette inden den kommende sæson, er Martin og Christian blevet enige om.

Den kommende sæson

I den kommende sæson skal der igen sættes på mellemdistancen, og man håber på igen at kunne gøre sig gældende i toppen af sektionen. Om det vil lykkes, kan man aldrig spå om, men en ting er helt sikkert: Motivationen er i top. Årets mesterskab har givet blod på tanden, og Martin og Christian Hansen vil gøre alt, hvad de kan, for at komme med frem.

Afsluttende plejer jeg altid at stille et spørgsmål omkring,

hvad der er det vigtigste i jagten på succes, og her var Christian hurtig på aftrækkeren: Sundheden. Duerne skal være supersunde for at være med fremme. Og her kunne jeg jo så passende tilføje: Og duemanden skal have gode nerver.

Hvis nogle af læserne er interesserede i at vide mere om Mart-

in og Christian Hansen, kan jeg varmt anbefale deres hjemmeside på adressen <http://www.hansen023.dk>, hvor der hele sommeren kan følges med i fodring og resultater, og der kan læses yderligere om både duerne og duemændene.

God vind!

Mens græsset gror dør horemor....

Et kendt udtryk melder sig ofte i det danske sprog, når debatten løber. Her har vi et, der udtrykker, at en sag udvikler sig for langsomt til at dens resultater kan blive til nytte!

Fyndordet kan meget vel sættes på debat og drøftelser om konkurrencemuligheder i dansk brevduesport de sidste 10 år.

Samfundet og især hele IT og EDB-området udvikler sig så stærkt, at det er svært at følge med. Det er derfor ikke mærkeligt at pessimisme og tilbagegang også melder sig i brevduesporten, for hvordan skal vi fastholde de medlemmer vi har og hvordan skaffe fornyet tilgang?

Det var så naturligvis med en vis spænding landsformandens første årsberetning gældende for året 2001 og videre frem afventedes. Det blev en udførlig og omfattende gennemgang af næsten samtlige arbejdsområder for hovedbestyrelsen og dermed for os alle sammen.

Man fristes næsten til at sige, at denne nytårstale i sin opbygning og sit brede udlæg lignede statsminister Fogh Rasmussens tale til nationen for få dage siden.

Set udefra måles vores styrke med medlemstallet og enkeltforeningernes samlede landsdækning. Der var da også et par af de bekymrede medlemmer, der ringede op efter bladets ankomst og fandt beretningen uden de konkrete løfter og forbedringer man havde set hen til.

Jeg er ikke enig med dem, for selvfølgelig skal Erik Dybdahl

ikke slå større brød op end ovnen kan rumme og derefter kan man pege på afsnittet, hvor formanden glæder sig over landvindinger via EDB-området.

Bedre kommunikation og meldinger i forbindelse med løsladelserne og mindre tidsforbrug i foreningerne ved resultatopgørelserne, hvor vi er nede på 1 time til 1½ i modsætning til de mange flere for år tilbage mandag aften. Til gengæld har vi mistet lidt af det sociale samvær samme aften for en god del af medlemmerne. Især de ældre og vi er jo nogen stykker!

Tidsfaktoren stikker også sit hoved frem i Erik Dybdahls bemærkninger om beregningsmodeller for konkurrenceområder, hvor deadline for beregninger og konsekvenser sættes til år 2005 med henblik på hovedbestyrelsens vurdering af mulighederne. Realistisk nok. Alligevel føjer Dybdahl til, at en treårs horisont på mange kan virke som uendelighed, og at man derfor i opstarten kan anvende de kendte data fra flyvningerne i 2000 og 2001 sammen med tallene for 02, hvilket vil sige, at vi allerede hen på dette efterår kan drøfte mulige og fornuftige løsninger i medlemsskredsen.

Anderledes sagt betyder disse tiltag, at hovedbestyrelsen ikke agter at lade græsset gro højere end at de positive tanker og muligheder er synlige for os alle sammen.

Jan Rungholm

023-97-1260. Delbar avlshan. Søn af 783. Placeringer: 1, 15, 17 og 19 osv. som et-års.

022-91-783. Delbar stamhan.

023-99-461. "Screwdriver", søn af 1260. Placeringer: 2, 4, 5, 10, 19, 27, 39 og 44 osv. Syvende bedste esdue i DdB 2001.